

TRANSKRYPCJA TEKSTÓW DO SŁUCHANIA

ARKUSZ I

Zadanie 1.

Novinárka: Krehké blondínky klamú zjavom, ale sú to silné povahy. A vy?

Herečka: Niekedy som až príliš citlivá a krehká.

Novinárka: Zuzana, boli ste už taká veselá v škole?

Herečka: Samozrejme, som Lev a dobrá nálada už ku mne patrí. Rozhodne sa mi na svete veľmi páči. A myslím, že sa mi aj darí. Som naozaj veselý človek.

Novinárka: Vydávali ste sa minulý rok. Túžite už po rodine? Nemyslíte si, že dieťa je dnes luxusom?

Herečka: Dieťa je ten najväčší poklad na svete, ale človek musí byť schopný postarať sa o deti. Zatiaľ máme s manželom maličký jednoizbový byt a museli sme si požičať peniaze. Ak by sme chceli už teraz mať dieťa, bolo by to veľmi zložité. Najskôr sa musíme postaviť na vlastné nohy.

Novinárka: Preto chcete odísť do zahraničia?

Herečka: Niečo treba urobiť, ani jeden z nás nemá vysokú školu, nevieme poriadne nijakú reč a to je dnes dôležité takmer pre každú prácu. Mám veľa ponúk moderovania v angličtine. Pokusy učiť sa doma nám nevyšli, tak sme sa rozhodli odísť.

Novinárka: Navždy?

Herečka: Uvidíme, či nám to vyjde na tri mesiace alebo na rok. Myslím si, že to bude veľmi zaujímavé, budeme mať mnoho nových skúseností.

Novinárka: Prezradíte nám ďalšie svoje plány do budúcnosti?

Herečka: Najskôr sa učiť. Potom sa uvidí, či to bude práca v novinách, alebo čosi iné. Cítim však, že ako herečka by som sa neživila. Na to nemám ani po tých rokoch, ktoré som strávila ako herečka v televíznom programe Uragán.

Novinárka: Čo hovoria rodičia na vaše plány?

Herečka: Chápu ma a súhlasia s mojím rozhodnutím.

Zadanie 2.

2.1. Ďakujeme vám, že ste si vybrali práve nás. Môžeme vám ponúknuť veľmi široký výber tovaru a zaujímavé ceny. V jednotlivých oddeleniach sa vám budú venovať naši skúsení pracovníci a určite odídete s plnými taškami a spokojní.

2.2. Milé deti a rodičia! Dnes sme pre vás pripravili zaujímavé vystúpenie. Už sa na vás veľmi teší šašo a jeho zvierací priatelia. Kúzelník vám vykúzli to, čo ste ešte nevideli. Na konci programu vás čaká veľké prekvapenie. Uvidíte aj vystúpenie cvičených zvierat.

2.3. Milé deti a rodičia! Máme veľkú radosť, že ste sa rozhodli stráviť voľný čas práve u nás. Určite to neľutujete. V našom areáli uvidíte zvieratá z celého sveta. Nezabudnite však, že my sa o ne poriadne staráme, a preto ich nesmiete kŕmiť. Ďakujeme vám, že budete dodržiavať náš návštevný poriadok.

2.4. Pozor, dôležité upozornenie! Vážení cestujúci, venujte pozornosť tomuto oznamu. Rýchlik z Bratislavy do Košíc bude meškať asi dvadsať minút, ale meškanie sa môže zmeniť kvôli nepriaznivému počasiu. Za meškanie sa vám ospravedľujeme.

2.5. Vážení cestujúci! Pripravte sa, prosím, na odchod. Môžete nastupovať na palubu pravidelnej linky Bratislava – Berlín. Pre nepriaznivosť počasia sa let posunie o desať minút. Prosíme Vás o trpezlivosť, ale počasie nemôžeme ovplyvniť. Ďakujeme za pochopenie. V mene našej spoločnosti vám želáme šťastnú cestu!

autorský text

Zadanie 3.

Môj starký bol veľmi dobrosrdečný a každý ho mal rád. Pravda, niektorí ho mali radi iba preto, lebo vedel byť aj štedrý. No najradšej som ho mal asi ja, a pravdaže, nie iba pre jeho štedrosť. Bol to predsa môj starký! Ja som mu však vravieval deduško a mal som ho rád, aj keď som už podrástol a rôčky ma odviali z rodného kraja, lebo mi už zomreli obaja rodičia. Deduško mi pomáhal pri štúdiách, kupoval mi knižky, učebnice, ba dokonca aj školskú uniformu, nuž ako by som mohol naňho zabudnúť? Často som mu písal listy a raz – dva razy do roka som mu poslal telegram.

Raz pred Vianocami som mu poslal telegram, že prídem v sobotu o 16.30, nech mi pošle k vlaku sane.

V sobotu bola veľká zima. Nasnežilo tak mnoho snehu a k večeru sa strhla ešte aj fujavica a ja som pricestoval len v školskej rovnošate: ľahký kabát, na hlave študentská čiapka, na nohách som mal vysoké topánky, ale snehu bolo až vyše kolien.

Vystúpil som z vlaku a hneď som sa obzeral, či zbadám deduškovho kočiša a sane s teplou kožušinou, aby som sa zohrial. Bol som si istý, že u deduška ma okrem iných darčiekov čaká aj teplé oblečenie.

Bol som však nemilo zaskočený. Na malej železničnej stanici som vystúpil len ja sám a vlak sa hneď pohol ďalej. Nečakal ma nik. Márne som sa obzeral.

Počkal som dvadsať minút, polhodinu i hodinu, no kočiš neprichádzal. A snehu medzitým pribudlo, lebo fúkal ostrý vietor. Ach, Štedrý večer je tu, a kočiša nikde!

Keď sa mi zdalo, že už dlho čakám, rozhodol som sa, že sa vyberiem na vlastných nohách. Nebolo to bohvieako ďaleko, len zopár kilometrov. V lete by to bola maličkosť, ale v zime to bola hrôza.

adaptované z: Vincent Šikula, Rozprávky a rozprávania